

VERDWAALD IN NEW YORK

(Lost in Yonkers)

Spel in twee bedrijven

door

NEIL SIMON

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERDWAALD IN NEW YORK - LOST IN YONKERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jay - jonge man, bijna zestien jaar

Arty - jongen, dertien en een half

Eddie - man, eenenveertig jaar

Bella - vrouw, vijfendertig jaar

Grootmoeder Kurnitz - vrouw, ergens in de zeventig

Louie - man, zesendertig jaar

Gert - vrouw, midden of achter in de dertig

DECOR:

New York, 1942. Een appartement boven "Kurnitz's Snoepwinkel". Het bestaat uit een zitkamer, eetkamer, een kleine keuken, een badkamer en twee slaapkamers. De voordeur leidt via de benedenverdieping direct naar de snoepwinkel.

EERSTE BEDRIJF

(eerste scene)

Als het doek op gaat is het ongeveer half zeven 's avonds op een hete, broeierige dag in augustus. Het is nog licht buiten. In de zitkamer blaast een ventilator koele lucht. Twee jongens bevinden zich in de zitkamer. Arthur Kurnitz is ongeveer dertien en een half. Hij zit in een oude leunstoel en kijkt een beetje angstig rond. Hij draagt een oud wollen pak, het enige dat hij heeft, met een broek waarvan de pijpen tot net onder zijn knieën reiken (Knickerbocker), een overhemd, das, lange kousen en bruine schoenen. De andere jongen is zijn broer, Jay Kurnitz, nog net geen zestien. Hij zit op de sofa, ook in een pak, maar met lange broekspijpen, overhemd, das en glimmend zwarte schoenen. Hij ziet er eerder kwaad uit dan angstig. Arty veegt constant zijn bezwete voorhoofd af met een zakdoek.

Jay: Ik haat het hier, jij niet?

Arty: *(zit voor de ventilator)* Het is heet. Ik heb het zo heet.

Jay: Al was het koud, dan nog zou ik het hier haten. Pa komt hier ook niet graag, en het is nog wel zijn eigen moeder... Ik was heel bang voor haar toen ik nog een kind was. Ze kwam dan altijd hinkend door die deur en ze keek alsof ze je wel kon wurgen. Toen ik vijf was, heb ik eens een tekening van haar gemaakt. Ik noemde het "De Grootmoeder van Frankenstein".

Arty: Heeft ze die ooit gezien?

Jay: Als dat zo was, was je nu enig kind. Pa zei dat ze zo snel met haar kruk uit kon halen, dat ze een van de beste golfspelers ter wereld had kunnen zijn.

Arty: Het enige dat ik me nog herinner, is dat ik het afschuwelijk vond om haar te moeten zoenen. Dat voelde alsof je je lippen op een ijsklont met rimpels zette.

Jay: Ja, en koud is ze. Ze was de enige op de begrafenis van Mama die niet huilde.... Ik vraag me af waar Pa zo lang met haar over praat.

Arty: Ze is toch doof aan een oor?

Jay: Ja... Is het je wel eens opgevallen dat er aan iedereen uit Pa's familie wel iets mankeert? Dat zei Ma altijd.

Arty: Dat heeft ze nooit tegen mij gezegd. Wie dan allemaal?

Jay: Allemaal dus. Zoals bijvoorbeeld: Tante Bella.... Ze is een beetje... *(wijst op zijn voorhoofd)* je weet wel... kierewiet.

Arty: Dat kan me niet schelen. Ik vind haar aardig. Een stuk aardiger dan Grootmoeder.

Jay: Ik zeg niet dat ze niet aardig is. Maar ze heeft ze niet allemaal op

een rijtje.... Mam zei dat het door vroeger kwam, toen ze nog een kind was. Grootmoeder sloeg haar altijd op haar hoofd als ze iets stoms deed... wat haar natuurlijk alleen nog maar stommer maakte.

Arty: *(gaat op de vloer liggen, voor de sofa)* Ze was anders helemaal niet stom in het maken van verrukkelijke sorbets.

Jay: Hoera! Fantastisch! Ze is vijfendertig en ze kan geweldige sorbets maken! Ik denk niet dat je je middelbare schooldiploma haalt door op de juiste wijze de vruchten door het ijs te mengen.

Arty: Is ze dan wel naar de middelbare school geweest?

Jay: Ja. Alleen het eerste jaar heeft ze gemist omdat ze het gebouw niet kon vinden. *(de slaapkamerdeur gaat open. Hun vader, Eddie Kurnitz, eenenveertig jaar, komt de kamer in. Hij draagt een pak en een stropdas en ziet er verhit en nerveus uit. Hij veegt over zijn voorhoofd met een zakdoek)*

Eddie: Alles goed, jongens?

Jay: Ja, Pa. Prima.

Eddie: Ik ben bijna klaar met het gesprek met Grootmoeder. *(tegen Arty)* Waarom lig je op de vloer? Niet doen, Arty. Zo kreukel je je broek helemaal. Wil je Grootmoeder zometeen soms begroeten met een verkreukelde broek? *(hij gaat de slaapkamer weer in, sluit de deur achter zich)*

Arty: *(staat op)* Wat wil hij nou, had ik soms een strijkijzer mee moeten nemen?

Jay: Hij is net zo bang voor haar als Tante Bella. Omdat Tante Bella niet zo goed kan tellen, deed ze wel eens drie of vier bolletjes ijs in de sorbet, in plaats van twee. En dat voor dezelfde prijs. En als Grootmoeder dat dan zag, dan..... Whammm!!! Weer een paar punten van haar IQ naar de maan. *(pakt een foto van achter de sofa op)* Hier, kijk. Tante Gert toen ze nog een kind was. Moet je zien hoe ze haar hoofd gebogen heeft. Waarschijnlijk duikt ze net weg voor die altijd maar rondzwaaiende kruk van Grootmoeder... Denk jij niet dat Tante Gert ook een beetje getikt is?

Arty: Nee, ze is gewoon ziek. Ze heeft slechte longen of zoiets.

Jay: Slechte longen, ammehoela. Ze kan niet normaal praten. De eerste helft van de zin zegt ze terwijl ze uitademt, en bij de tweede helft ademt ze in. Dat heb je zelf toch gezien.

Arty: Doe eens voor.

Jay: Nee, daar heb ik geen zin in.

Arty: Ah, toe nou.

Jay: Nee, ik wil niet.

Arty: Toe nou!

Jay: *(imiteert zijn tante Gert. Hij ademt uit)* "Oh, hallo, Jay, hoe is het met

je? En met je vader? En... *(praat nu verder terwijl hij inademt)* ...hoe is het met je broertje, Arty?"

Arty: *(lacht)* Prachtig! Wat doe je haar goed na!

Jay: Ik zag haar eens een kaars uitblazen, en halverwege zoog ze hem weer aan.

Arty: Niet waar.

Jay: Met eigen ogen. Mam zegt dat ze zo praat uit angst voor Grootmoeder. Ze stond nooit toe dat haar kinderen huilden.

Arty: Nooit?

Jay: Nooit.

Eddie: *(komt de zitkamer weer in)* Grootmoeder wil dat jullie oppassen voor de kleedjes. Leun er niet met jullie hoofd tegen aan. Dan worden ze helemaal vet. Ze heeft ze net laten stomen. *(hij gaat de slaapkamer weer in)*

Arty: *(tegen Jay)* Dus je mag hier alleen zitten als je net je haar gewassen hebt?

Jay: En wat dacht je van Oom Louie? Je weet toch wat hij is, of niet?

Arty: Ja, een gangster. Geloof jij dat?

Jay: Zeker weten. Ze zeggen dat hij er tot zijn nek in zit.

Arty: Heeft hij iets met zijn nek?

Jay: Nee, ik bedoel dat hij een echte gangster is...Hij gaat over het zwarte geld.

Arty: Hoe bedoel je, zwart geld? Moet hij dat dan wassen ofzo?

Jay: Nee, ik bedoel illegaal geld. Hij moet zorgen dat...

Arty: *(kijkt uit het raam)* Hee! Daar is Tante Bella...

Jay: Komt ze naar boven?

Arty: Nee, ze loopt langs het huis.

Jay: Ze zal wel weer verdwaald zijn. *(hij kijkt uit het raam, roept naar beneden)* Tante Bella?... Hallo!... Wij zijn hier! Jay en Arty! *(hij zwaait naar haar)* Juist. Hierboven. Ze komt er aan. *(ze lopen weg bij het raam)* Ze zou eigenlijk een kompas bij zich moeten hebben! *(de slaapkamerdeur gaat open. Eddie komt er weer uit)*

Eddie: Kunnen jullie wat minder hard praten? Grootmoeder vroeg al waarom jullie zo schreeuwden.

Jay: We riepen Tante Bella. Ze komt naar boven.

Arty: Mag ik mijn jasje uit doen?

Eddie: Nadat Grootmoeder je gezien heeft. En geen sorbets van Tante Bella. Zelfs niet als ze jullie er een aanbiedt. Ik wil niet dat Grootmoeder nu uit haar humeur raakt. Leg die kleedjes eens recht.

Jay: Is alles goed met haar?

Eddie: Ze heeft last van haar rug. Als Tante Bella zo komt, zeg haar dan maar dat Mama een rugmassage wil... Kam je haren, Arty, en maak

alsjeblieft geen troep. (*Eddie gaat de slaapkamer weer in. Er wordt op de voordeur geklopt.*)

Bella: (*van achter*) Jay? Arty? Ik ben het. Tante Bella. Mag ik binnen komen?

Jay: Is ze nu ook al vergeten hoe ze een deur moet openen? (*Jay doet de deur open. Bella Kurnitz, midden dertig, staat in de deuropening. Ze heeft kledingstukken aan die totaal niet bij elkaar passen; desondanks maakt ze een nette, lieve, aantrekkelijke indruk. Ze ziet er iets ouder uit dan ze in werkelijkheid is. Ze is sympathiek en warm, maar emotioneel nogal in de war*)

Bella: (*glimlacht*) Ik was mijn sleutel vergeten.

Jay: Hoe bent u dan binnen gekomen?

Bella: Ik heb mijn reserve-sleutel gebruikt. Ik ben blij dat je me riep. Ik liep zomaar het huis voorbij, of niet? Soms dagdroom ik zoveel, dat ik erover denk een wekker bij me te gaan dragen... Oh, God, wat ben ik blij jullie te zien. Arty! Jay! Mijn twee lievelingsnichtenjes.

Jay: Wij zijn toch uw neefjes?

Bella: Natuurlijk. Mijn nichtjes, mijn neefjes, mijn jongens. Kom eens hier, geef jullie Tante Bella eens een zoen. (*ze zet haar tas neer, trekt Jay en Arty in haar armen en omhelst hen beiden*) Laat me jullie eens bekijken. Jullie zijn allebei zo groot geworden. Het gaat zo snel, ik moet er bijna van huilen...Waar is jullie vader? Ik heb jullie vader al zo'n lange tijd niet gezien... (*roept*) Eddie! Ik ben thuis! Ik ben het, Bella!... Is hij er eigenlijk wel?

Arty: Hij is daarbinnen, hij praat met Grootmoeder.

Bella: (*plotseling nerveus*) Oh, dan kan ik ze maar beter niet storen... Heeft ze nog naar mij gevraagd?

Jay: Pa zei dat haar rug zeer deed. Ze wilde graag dat u haar een massage zou geven als u thuis kwam.

Bella: Oh. Heb je haar al verteld dat ik er ben?

Jay: Nee. U bent er toch net?

Bella: Hebben jullie haar dan verteld waar ik ben geweest?

Jay: We weten niet waar u geweest bent.

Bella: Laten we haar dan nog maar niet vertellen dat ik er ben, anders heb ik helemaal geen tijd meer voor jullie. (*ze trekt haar trui uit*) Oh, wat worden jullie allebei knap.

Jay: Dank u.

Arty: Dank u, Tante Bella.

Bella: In jullie ogen zal ik wel heel oud lijken, of niet? Zeg het maar eerlijk.

Jay: Ik vind van niet.

Arty: Nee.

Bella: Ik hoopte al dat jullie dat zouden zeggen. Ik ben vijfendertig. Maar

dat is niet te zien, hè?

Jay: Nee.

Arty: Nee, hoor.

Bella: En hoe oud zijn jullie dan nu? Twintig?

Arty: Ik ben dertien en een half.

Jay: En ik ben vijftien en een half.

Bella: Ach, dat is bij elkaar opgeteld ook zowat vijfendertig. We zouden gemakkelijk broers en zus kunnen zijn, vinden jullie ook niet?

Jay: Hm hm.

Bella: Ja... Ik ben net naar de film geweest. Het was geweldig. Had ik maar geweten dat jullie er waren, dan hadden we met z'n allen kunnen gaan.

Jay: Naar welke film bent u geweest?

Bella: Ik weet het niet. Ik kon de bioscoop waar ik eigenlijk naar toe wilde niet vinden, dus ben ik maar naar de bioscoop gegaan die ik wel kon vinden. Maar het was nog beter dan de film waar ik eerst naar toe wilde. Deze was met Bette Davis en George Brent... Misschien kunnen we volgende week samen gaan, als ik de verkeerde bioscoop tenminste weer kan vinden.

Arty: Ja. Goed idee.

Bella: Waarom trekken jullie je jasjes niet uit? Jullie zweten allebei als paarden.

Arty: Hoeft niet. Het is best koel hier met die ventilator.

Bella: In de bioscoop hadden ze ook air conditioning. Ik had het gewoon koud. Maar ik was wel blij voor de acteurs dat er air conditioning was.

Jay: *(kijkt naar Arty, dan naar Bella)* Ik denk niet dat de acteurs daar veel van merken. Het zijn maar beelden op een scherm.

Bella: Dat weet ik toch ook wel, gekkerd. Ik bedoel dat de acteurs wel blij zullen zijn voor het publiek dat het lekker koel was in de zaal.

Jay: Oh, ja. Vast wel.

Bella: En ik weet, denk ik, ook wel waar jullie lekker van af zullen koelen. Wat dachten jullie van een sorbet-de-luxe? Met alles erop en eraan? Kijk die gezichten toch eens opklaren. Kom, dan maak ik er beneden een voor jullie.

Jay: Ik denk dat we hier moeten wachten. Pa komt zo terug en dan moeten we naar Grootmoeder.

Bella: Goed, dan breng ik ze wel hier. Geen probleem. welke smaak? Chocolade? Vanille? Walnoot? Wat is jouw lievelingssmaak, Arty?

Arty: Allemaal.

Bella: Dat kan ook. Met drie verschillende soorten ijs. Ik heb ze wel eens met vier verschillende smaken gemaakt. Ze verkochten enorm goed, maar we raakten een fortuin kwijt..... Hoe lang geleden vroeg ze naar

me?

Jay: Grootmoeder?... Een paar minuten geleden.

Bella: Hebben jullie haar verteld dat ik al thuis was?

Jay: Nee, we hebben alleen tegen Pa gezegd dat we u gezien hadden. Maar misschien heeft hij er niets van tegen haar gezegd.

Bella: Het maakt ook niets uit. Ze heeft mijn voetstappen al lang op de trap gehoord.

Arty: Hoe kan dat nou? Ze is toch doof aan een oor?

Bella: Ja, maar met het andere oor hoort ze erg goed.... Een klein sorbetje dan? Chocolade-ijs met slagroom en stukjes walnoot? Wilde je daar nee tegen zeggen, Arthur? Ik durf te wedden dat je dat niet eens kunt. Zeg eens "nee".

Arty: *(kijkt naar Jay)* Het klinkt als een kleintje.

Jay: *(tegen Bella)* Het mag niet. We moeten straks eten. Pa zei dat we hier moesten wachten.

Bella: Oh, jullie vader. Die neemt nooit iets van een ander aan. Ik mocht jullie moeder nog geen kopje koffie aanbieden... Wisten jullie dat?... Waar is ze trouwens?

Jay: *(in de war)* Ze is dood. Mam is dood.

Bella: *(kijkt een moment niet begrijpend)* Ja... Dat weet ik wel... Ik bedoel, waar is ze begraven?

Jay: Op de Mount Israel-begraafplaats in de Bronx. U was op de begrafenis, weet u nog wel?

Bella: Bedoel je de eerste keer?

Jay: Hoe bedoelt u "de eerste keer?"

Bella: Toen ik met de auto kwam. Niet met de bus.

Arty: De bus?

Bella: *(denkt na)* Nee... Nee. Ik dacht aan iemand anders. Soms dwalen mijn gedachten wat af. De kinderen op school zeiden ook altijd: "Hee, Bella, de afdeling gevonden voorwerpen heeft gebeld... of je je hersens op kwam halen".... *(ze lacht)* Maar dat vond ik niet grappig. *(de jongens knikken)* Jullie zullen je moeder wel erg missen, of niet? Of niet, Arty?

Arty: Ja. Heel erg.

Bella: Ze leek veel op jullie vader. Heel onafhankelijk. Hing meer aan haar eigen familie. *(ze dempt haar stem)* Ze kon niet goed overweg met jullie grootmoeder. Niemand, trouwens. Mijn zuster, Gert, was eens verloofd met een man. Ze nam hem mee naar huis om kennis te maken met Grootmoeder. De volgende dag is hij naar Boston verhuisd.

Jay: Wat erg.

Bella: Vertel maar niet aan Grootmoeder dat ik dat gezegd heb.

Arty: Dat zal ik niet doen.

Bella: Jullie zijn allebei zo verlegen. Dat was ik vroeger ook. Jullie grootmoeder hield er niet van als ik teveel praatte.... Ik had veel vrienden, maar praten deden we nauwelijks.... Wat jammer dat jullie moeder niet meer kinderen kon krijgen... Ze heeft toch niet meer kinderen gekregen, of wel?

Jay: Nee.

Bella: Nee... want dan zou het nu makkelijker voor jullie geweest zijn dat ze er niet meer is. Een groot gezin kan veel voor je betekenen als je het moeilijk hebt... Wij waren een groot gezin.... Ik en jullie vader en Louie en Tante Gert..... Voordat Rose en Aaron stierven... Rose was nog maar een baby, maar Aaron was al twaalf toen hij dood ging, dus kende ik Rose niet zo goed als Aaron... Jullie hebben hen nooit gekend, hè?

Jay: Ik geloof dat we toen nog niet geboren waren.

Bella: Nee, dat denk ik ook niet.... Mijn vader stierf voordat ik geboren was, maar daar ben ik niet zo erg verdrietig om geweest.

Jay: Gelukkig maar.

Bella: Omdat ik zoveel van hem hield. Wisten jullie dat je veel van iemand kan houden die al dood was voor je geboren werd?

Jay: Ja, misschien wel.

Bella: Want ik wist dat hij voor me wilde zorgen. Net als jullie vader voor jullie zorgt. Snappen jullie?

Jay: Ik geloof het wel.

Bella: Ja... Dus hoe zit het nu met die sorbet? Het gaat maar smelten als ik hem maak en je eet hem niet op.... De laatste keer dat ik het vraag, Arthur. Ja of nee?

Arty: Ik... Ik zou wel willen... *(hij kijkt naar Jay, die "nee" schudt)* Straks misschien.

Bella: *(snauwt, kil en kwaad)* NEE, NIET STRAKS!!! NU IS HET TE LAAT!!!... Ik vraag het je niet weer. Jullie doen me pijn, jullie allebei. Vraag maar aan je vader of hij je betere manieren bij wil brengen, anders zal ik nooit meer aardig voor jullie zijn.... Ik weet wel dat jullie je moeder missen, maar dat betekent nog niet dat je mij zonder respect kunt behandelen... Ik vond jullie moeder altijd aardig, of ze nu koffie wilde of niet. Vertel dat maar aan je vader, horen jullie me?... Ik ben het meer dan zat. *(ze gaat de badkamer in en slaat de deur hard achter zich dicht. Jay en Arty kijken elkaar aan)*

Jay: Begrijp je nu waarom ik hier niet graag kom? *(de slaapkamerdeur gaat open en Eddie komt de kamer in. Hij ziet er afgemat uit en kijkt rond)*

Eddie: Waar is Tante Bella? Ik dacht dat ik haar daarnet hoorde.

Jay: Ze is in de badkamer.

Eddie: Ik hoorde de deur dichtslaan. Hebben jullie iets gezegd dat haar van streek heeft gemaakt?

Jay: Ja. Zo'n beetje alles.

Arty: Gaan we zometeen, Pa?

Eddie: We gaan als ik het zeg. Jullie hebben je grootmoeder nog niet eens gezien. Zit me niet zo op te jagen. We zijn er net. *(klopt op de badkamerdeur)* Bella! Ik ben het, Eddie! Mama wil dat je bij haar komt. Haar rug speelt weer op!.....

Bella? *(geen antwoord. Tegen de jongens)* Is alles goed met haar?

Jay: Wanneer weet je of alles goed met haar is?

Eddie: Hee! Ik wil geen opmerkingen over Tante Bella horen, begrepen? Ze houdt van jullie, altijd al. Dus blijf zitten en hou je gemak. God, mijn hoofd barst zowat uit elkaar. *(hij gaat de slaapkamer weer binnen, doet deur achter zich dicht. De badkamerdeur gaat open en Bella komt naar buiten, heeft een handdoek en olie bij zich)*

Bella: Stond jullie vader zojuist op de deur te bonzen?

Jay: Ja.

Bella: Is hij kwaad op mij?

Jay: Op jou? Nee.

Bella: Ik hoop van niet. Zie ik er al wat beter uit?

Arty: Beter dan wat?

Bella: Beter dan eerst. Toen je zei dat ik er niet goed uitzag.

Arty: Dat heb ik helemaal niet gezegd.

Bella: Wie heeft dat dan gezegd?... Jay?

Arty: Misschien. Heb jij dat gezegd, Jay?

Jay: Niemand heeft iets gezegd.

Bella: Oh, ik weet het al weer. Het was Grootmoeder. Het beviel haar maar niets, zoals ik er vandaag uitzag... Ze heeft een hekel aan deze jurk. Ik heb hem zelf gemaakt.

Arty: Echt waar?

Bella: *(knikt)* Ik ben er bijna een jaar mee bezig geweest.

Jay: ...Grootmoeder heeft naar u gevraagd, Tante Bella.

Bella: Oh, ja.... Als ik klaar ben met haar te masseren, zal ik eens aan het eten beginnen... Hebben jullie honger?

Arty: Ik weet het niet. Jay... Zeg jij het maar.

Jay: Ik weet niet zeker of we wel blijven eten.

Bella: Natuurlijk wel. Denken jullie dat ik jullie met een lege maag naar huis zal sturen?... Wilde je soms weer "nee" tegen me zeggen, Arty?

Arty: *(snel)* Nee. Ik wil wel eten. Ik heb honger. Wat Jay ook zegt, ik blijf eten.

Bella: Nou, we gaan allemaal eten. Het is zondag vandaag... En denk

maar vast na wat je voor toetje wilt hebben, Arty, want jouw wens is mijn bevel...Begin maar vast te denken.

Arty: Ik ben al begonnen! Ik ben al begonnen! Ik wil een grote sorbet met slagroom en warme caramelsaus. Is dat goed?

Bella: Dat klinkt mij als muziek in de oren. En Jay krijgt niets. Hij heeft zijn kans verspeeld. *(ze drukt haar neus een moment tegen die van Jay en gaat Grootmoeder's slaapkamer binnen)*

Arty: *(tegen Jay)* Wees niet kwaad op me. Ik moest het wel zeggen. Anders had ze me gewurgd met die handdoek.

Jay: Het hangt van Pa af. We zien wel wat Pa beslist. *(Arty gaat op de sofa liggen. De slaapkamerdeur gaat open. Eddie komt naar buiten. Hij ziet er gespannen uit...Hij loopt naar het open raam en ademt hoorbaar diep in en uit)*

Eddie: Jay! Wil je alsjeblieft een glas water voor me halen?

Jay: Ja, Pa. *(hij snelt naar de keuken)*

Eddie: Het is hier minstens veertig graden. *(hij kijkt Arty aan)* Haal je schoenen van de bank, wat mankeert jou?

Arty: *(verplaatst zijn voeten)* Ik voel me een beetje flauw.

Eddie: Flauw?..... Kinderen van jouw leeftijd voelen zich niet flauw.

Arty: Misschien ben ik geen kind meer.

Jay: *(komt op met het glas water)* Alsjeblieft, Pa. Lekker koel water.

Eddie: Niet op het kleed morsen. *(hij neemt het glas aan en drinkt. Zet het glas neer)* Goed... Tijd om te praten. Ga zitten, Jay. Naast Arty. *(Jay gaat op de sofa zitten, naast Arty. Eddie gaat op de stoel zitten. Hij denkt na hoe hij moet beginnen)* Ik eh... Ik wilde jullie zeggen... *(plotseling krijgt hij een inzinking. De tranen springen in zijn ogen. Hij probeert het snel te verbergen. Veegt over zijn ogen. Loopt naar het raam om wat lucht te krijgen)*

Arty: Is er iets, Pap?

Eddie: Het is ook zo verdomd heet hier. Maar goed, ik heb dus even met jullie grootmoeder gepraat daarbinnen... omdat ik met een probleem zit. Als jullie moeder en ik een probleem hadden, probeerden we dat altijd voor jullie verborgen te houden, want we wilden jullie niet ongerust maken... Maar je kunt kanker niet voor eeuwig geheim houden... Jullie wisten het al voordat ik het jullie vertelde, nietwaar, Jay?

Jay: Ja, Pa.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto